

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí 9. februára 2011 v Bratislave v konaní o európskom zatýkacom rozkaze o sťažnosti vyžiadanej osoby **D. H.** proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo 17. januára 2011, sp. zn. Ntc 1/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **D. H. s a z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach uznesením zo 17. januára 2011, sp. zn. Ntc 1/2011, rozhodol o tom, že podľa § 16 ods. 1, § 17 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len „zákon o EZR“) berie do vydávacej väzby slovenského štátneho občana **D. H.**, nar. **X.**, trvale bytom **H.**, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Košiciach, Floriánska č. 18, ktorá bude spočívať. Podľa § 17 ods. 2 zákona o EZR, ak pominú dôvody výkonu trestu, spočívanie vydávacej väzby zaniká a vyžiadaná osoba nastúpi výkon vydávacej väzby.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť vyžiadaný **D. H.** (č. l. 22 – 23 spisu).

V odôvodnení podanej sťažnosti pritom uviedol, že Krajský súd v Košiciach podľa jeho názoru neučinil patričnú a požadovanú prieskumnú povinnosť v rámci vnútroštátnych noriem, keďže nepreskúmal rozsudok Okresného súdu v Pardubiciach z 11. mája 2009, sp. zn. 3T 178/2008. Uvedený súd mu prvotným rozsudkom z 29. októbra 2008 uložil peňažný trest, pri ktorom mu opomenul vyhotoviť splátkový kalendár, pričom tento mu nebol vypracovaný a zaslaný do dnešného dňa. Z tohto dôvodu

považuje druhotné rozhodnutie Okresného súd v Pardubiciach z 11. mája 2009 o vykonaní trestu odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov ako náhradného trestu za uložený peňažný trest za nedôvodné, predčasné a neopodstatnené. Vyžiadany je aj naďalej ochotný peňažný trest uhradiť vo forme splátkového kalendára. Okrem uvedeného namietal taktiež miesto vykonania trestu odňatia slobody tak, ako ho uvádza napadnuté uznesenie.

Vzhľadom na rodinné zázemie a udržanie pravidelného rodinného kontaktu so snahou nespôsobiť žiadnu psychickú ujmu jeho maloletým deťom preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach zrušil a tomuto súdu nariadil urobiť prieskumnú povinnosť rozsudku Okresného súdu v Pardubiciach. V prípade potvrdenia tohto rozsudku, aby vyhovel jeho požiadavke vykonať trest odňatia slobody na území Slovenskej republiky.

Spisový materiál v posudzovanej veci bol prostredníctvom Krajského súdu v Košiciach dňa 3. februára 2011 predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky za účelom rozhodnutia o predmetnej sťažnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce, pričom primárne konštatoval, že neboli zistené dôvody na rozhodnutie podľa § 193 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por.

Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že dňa 20. októbra 2010 bol pod sp. zn. 3T 178/2008 Okresným súdom v Pardubiciach, Česká republika vydaný európsky zatýkací rozkaz na slovenského štátneho občana D. H., a to za účelom jeho vydania na výkon trestu odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov. Tento trest mu bol právoplatne uložený trestným rozkazom Okresného súdu v Pardubiciach z 29. októbra 2008, sp. zn. 3T 178/2008, v spojení s uznesením tohto okresného súdu z 11. mája 2009, sp. zn. 3T 178/2008, o vykonaní trestu odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov ako náhradného trestu za trest peňažný, ktorý mu bol uložený, tiež spolu s inými trestami, pre trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona Českej republiky a trestný čin riadenia motorového vozidla bez vodičského oprávnenia podľa § 180d/ Tr. zákona Českej republiky.

Dňa 13. januára 2011 podala Krajská prokuratúra v Košiciach pod sp. zn. 2 KPt 143/10 na Krajský súd v Košiciach návrh na vzatie vyžiadaného D. H. do vydávacej väzby v zmysle § 17 ods. 1 zákona o EZR, keď zároveň predložila originál vyššie citovaného európskeho zatýkacieho rozkazu (č. 1. 7 – 9 spisu), ktorý jej bol postúpený z Krajskej prokuratúry v Prešove a tiež ďalšie listinné dôkazy. Z uvedeného návrhu pritom vyplýva, že príslušnosť Krajskej prokuratúry v Košiciach na vykonanie predbežného vyšetrovania v tejto veci je daná skutočnosťou, že D. H. vykonáva trest odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Košiciach, Floriánskej č. 18.

Krajský súd v Košiciach opatrením z 12. januára 2011, sp. zn. Ntc 1/2011, podľa § 40 ods. 1 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 37 ods. 3 Tr. por. a § 19 ods. 1 zákona č. 403/2004 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zák. č. 342/2007 Z. z. na žiadosť Krajskej prokuratúry v Košiciach zo dňa 10. januára 2011, sp. zn. 2 KPt 143/10, ustanovil D. H. vo veci konania o vyššie uvedenom európskom zatýkacom rozkaze obhajkyňu JUDr. A. V..

Podľa § 16 ods. 1 zákona o EZR ak je to potrebné na zabezpečenie prítomnosti vyžiadanej osoby v konaní o európskom zatýkacom rozkaze na území Slovenskej republiky alebo na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania, vezme ju sudca krajského súdu do vydávacej väzby. Urobí tak na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrovanie.

Podľa § 17 ods. 1 zákona o EZR **ak sa vyžiadaná osoba nachádza vo väzbe v súvislosti s jej trestným stíhaním slovenskými orgánmi, alebo sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody právoplatne uloženého slovenským súdom, súd po doručení originálu európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje, vezme vyžiadanú osobu do vydávacej väzby, ktorá bude spočívať.**

Podľa § 17 ods. 2 zákona o EZR ak pominú dôvody väzby alebo výkonu trestu uvedené v odseku 1, spočívanie vydávacej väzby zaniká a vyžiadaná osoba nastúpi výkon vydávacej väzby.

Podľa § 17 ods. 3 zákona o EZR na konanie podľa odseku 1 je príslušný krajský súd, v ktorého obvode je vyžiadaná osoba vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody.

Podľa § 14 ods. 1 zákona o EZR v konaní o európskom zatýkacom rozkaze musí mať vyžiadaná osoba obhajcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní predloženého spisového materiálu s poukazom na vyššie uvedené dospel k záveru, že krajský súd rozhodol správne a v súlade so zákonom, keď vzal vyžiadaného D. H. do vydávacej väzby, ktorá momentálne spočíva.

V konaní predchádzajúcom napadnutému rozhodnutiu však Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil pochybenie v tom smere, že Krajský súd v Košiciach pri ustanovení obhajkyne vyžiadanému D. H. aplikoval ustanovenie ešte „starého“ zákona o európskom zatýkacom rozkaze, konkrétne § 19 ods. 1 zákona č. 403/2004 Z. z. v znení zákona č. 342/2007 Z. z. Nakoľko je však uvedené ustanovenie obsahovo totožné s ustanovením § 14 ods. 1 „nového“ zákona o EZR, podľa ktorého bolo potrebné v danom prípade postupovať a požiadavka ustanovenia obhajcu bola teda v danom prípade splnená, zistený procesný nedostatok nemá žiadny vplyv na samotné rozhodnutie vo veci.

Pokiaľ ide o uplatnené námietky vyžiadaného D. H., tak tieto sú v posudzovanom prípade z pohľadu rozhodovania súdu o jeho vzatí do väzby, právne irelevantné. Je potrebné zdôrazniť predovšetkým tú skutočnosť, že tak krajský súd ako i tunajší súd nie je v konaní o európskom zatýkacom rozkaze oprávnený preskúmať rozhodnutia súdov, na podklade ktorých bol tento vydaný. Rovnako tak nie je ani jeden z uvedených súdov kompetentný rozhodnúť o tom, že trest odňatia slobody, na výkon ktorého bol D. H. zo strany Českej republiky vyžiadaný, menovaný vykoná na území Slovenskej republiky.

Vo vzťahu k prvej z uvedených výhrad Najvyšší súd Slovenskej republiky upozorňuje zároveň na to, že z uznesenia Okresného súdu v Pardubicích z 11. mája 2009, sp. zn. 3T 178/2008, o.i. vyplýva, že vyžiadaný môže kedykoľvek odvrátiť výkon náhradného trestu odňatia slobody tým, že peňažný trest zaplatí, čím v podstate zabráni aj vykonaniu predmetného európskeho zatýkacieho rozkazu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia teda Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že sťažnosť vyžiadanej osoby D. H. ako nedôvodnú zamietol (§ 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 9. februára 2011

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová